

mes eller indskrænkes af Mangel paa Arbejdskraft.

Men, som sagt, Farmeren er selv den vigtigste Faktor i det store Problem. Som han vil og gør, saa vil Resultatet blive. Ganske store Opgaver er at forberede en hele Landet omfattende „drive“ for den mest mulige Produktion af Jyskevarer, især Korn og Rødt, den „drive“, som vil sikre endelig Sejr i Krigen.

Ja — uden Mad og Drifke, dner Selten ikke.“

Er Liden ikke inde?

I „Danstern“ Nr. 48 og følgende Numre ser jeg fremfat en Henstilling, om det ikke er paa Liden, at de to danske lutheriske Samfund sluttede sig sammen. Sammenlutningen af de nord lutheriske Kirker havde fremskaldt Lansen. Jeg er sikker paa, at der ogsaa indenfor vort Samfund findes lignende Lanker og Duffer. Er der ikke meget mere, som vi er fælles om, end hvad der skiller os ad? Månes det ene af Samfundene at have mere Sælt i sig end det andet, da var det jo rigtigt, at de som i Versring med herandred; thi Sæltet kan jo ikke virke, uden det kommer i Versring med det, som skal sæltes. Det er dog vist saa, at vi hver for sig kunde lære en Del af hverandre. Kan det være ret, at der paa flere Steder staar en lille Menighed af hvert Samfund ved Siden af hinanden, der hver for sig har ondt ved at klare sig? Hvor meget kunde der ikke ved at gaa sammen spares paa Bygning, Varelser og lignende, eller om vi vil — hvor meget bedre kunde vi ikke bygge og lomme Værelserne; der klages jo stadig over Bønselighed ved at faa Midler ind; hvor meget bedre kunde vi ikke løste Missionerne, der ligger for os: Missionen blandt vore Landsmænd baade i Nord- og Sydamerika samt Australien, Missionen blandt Hedninger og blandt Guds eget udvalgte Folk Jyderne. Jeg vil og tør ikke foreslaa en sjældelig Sammenlutning, men jeg vil henstille, at der til næste Aarsmøde bliver nedat en fælles Komite til at arbejde henimod det Maal — en Sammenlutning af de to Samfund. Var det saa, at Brevet var helt paa den ene Side og Døden paa den anden, da turde jeg ikke foreslaa det, men jeg er overbevist om, at dette ikke er Tilfældet. Og endnu eet: Jeg har lagt Mærke til, at der hos adskillige, især af de ældre, sidder en bitter Brodd fra Brudets Dage (hvor der vel nok ogsaa flete Forurettelse fra begge Sider). Har vi Maad og Mod til at lade dette vedvare og at gaa ind i Evigheden med denne Bitterhed i Hjertet? Har vi Maad og Mod til at forklætte med at fives paa Vejen og lade Solen gaa ned over Fortærelse? og har vi Maad og Mod til at efterlade vore Børn en saa bitter Arv, og komme ind under Beraab over dem, der ikke søger over Jofefs Ståde (Amos 6, 6)?

En Lægmand.

Danmarks - Korrespondance.

København i Nov. 1917. Dyrtiden i Danmark.

Situationen udvikler sig stadig til det værre herhjemme, og Udgifterne paa næsten alle Omraader er meget mærke; Vinteren med Mangel paa Jyskevarer og med stadig voksende Arbejdsløshed staar for Døren. De fleste Tilførsler udefra er standse og Udgiften til en Uslutning paa Verdenskrigen ikke til at øjne.

Under disse Omstændigheder vil man fortaale de Bønseligheder, hvorunder Hegeringen og dens forskellige Naadgivere og Rævn virker, og har den end taget fejl paa et og andet Punkt — dens gode Bøns kan ikke ondsigteres, og det maa i hvert Fald først bevises, at nogen anden Regering kunde gøre det fortreffeligere, inden man øver altfor stærk Kritik mod den nuværende.

Hvad angaar Priserne paa Jyskevarer oplyser det statistiske Departement, at Branslerød er blevet 25 Øre dyrere siden i Jor ved denne Tid, udenlandsk Havregryn er steget fra 57 til 117 Øre pr

kg., Væter fra 79 til 122 Øre, Melis fra 58 til 82 Øre, Æ fra 445 til 709 Øre, tørrede Æbler fra 164 til 256 Øre; Avrisojer fra 202 til 366 Øre, Svødder fra 170 til 256 Øre, Rosiner fra 168 til 245 Øre, Klippisj fra 126 til 259 Øre o. f. v. Smør koster i Jor 371 Øre, nu er det oppe i 452 Øre kiloet, men det skal jo nu rationeres med ½ lb. pro persona om Ugen, og Prisen i Butikkerne er nu 4 Ør. pr. kilo men skal nok yderligere sættes ned; Staten betaler saa Mejerierne Differencen. Fra 1. December ventes Jydskføls af Smørfort, maaste før. Allerede nu staar Husmødrene i Kjø foran Smørfortretningerne, og de maa endda ofte gaa forgæves. Margarine kan ikke opdrives mere.

Bayerkøllet koster nu 24 Øre Halvflasken i Butikkerne, og Kæferne tager rask væk 50 Øre; den danske Snaps er næsten ganske forsvundet fra Kæferne — 50 a 100 Øre pr. Snaps er den almindelige Pris — men i Reglen maa Folk nøjes med en daarlig uøgte Genever til Ditemaden.

Al andre Nødvendighedsartikler viser Sæben en stadig Stigen, den er over 100% dyrere nu end i Jor ved denne Tid. Den knappe Petroleum koster stadig 70 Øre Galassen. Kulpriserne svinger omkring 13 Ør. pr. hl. og Koksene koster 8 a 9 Ør. pr. hl.

I København har Kommunen nu leveret hver Husstand 6 hl. Koks til nedat Pris (5 Ør. pr. hl), og der kommer nu yderligere 6 hl i næste Maaned til samme Pris; i det hele synes det, som om der findes om ikke rigelige saa dog ret betydelige Mængder af Kul og Koks nu i Landet, saa forhaabentlig kommer ingen til at fryse i Danmark i Vinteren.

Men i øvrigt gælder det for alle Vareforter, at Oplagene er borte, Kærgene tømt og Udgifter for nye Tilførsler ringe. Vi ser hen til Amerika som den store og fortaandede Hjælp — maatte Haabet ikke bestaaes.

Københavns kommunale Prisreguleringskommission oplyser for øvrigt, at den disponerer over 60,000 Nummer Brænde, 50 Milioner Løv, 4 Mill. kg. nedatlet Klæff og 1 Mill. kg. Øfkesed, og der er yderligere 1 Mill. kg. Klæff under Redfoltring tillige med en Del Kødkonserver; endelig raader man over 6000 Tdr. Sild og ca. ½ Mill. kg. Kartoffler, saa det er jo altid noget at have i Reserve, naar Situationen yderligere forværres sig.

Forleden var det den halvårlige Stiftedag, og der var rigelig Tilbud af Arbejdskraft; men Mængden af de pladssøgende Landboere og Tjenestepiger maatte gaa igen, alle indskrænket sig jo med hvad de fan, og desuden er Antallet af Piger stærkt forøget som Folge af Afstedgælder paa Fabrikker og Vægere af tvindelig Arbejdskraft.

Angaaende Arbejdsløshed den meddeler det statistiske Departement, at Antallet af arbejdsløse i hele Landet d. i September var 9000 eller ca. 6% af Arbejderne, og Antallet af tabte Arbejdsdage i August Maaned var 188,400 eller 1,2 Dag pr. Arbejder; det var en Stigning fra Maanedens forud paa 25%. Den største Stigning fandt paa Bygningsindustrien (Maurere og Malere) og Arbejdsmandene, nemlig som Folge af, at Antallet af arbejdsløse Chauffører steg fra Juli til August med 400 til 900 Mand; Havarbejderne opviser en Arbejdsløshed paa 50%!

Og saadan vil Arbejdsløsheden stige og stige indtil — ja indtil hvad?

Edward Spore.

CLEAR CREEK VALLEY KOLONIEN.

Efter Forlangende vil jeg være i Buffalo, Wyoming, fra 27. Dec. til 5. Jan. Der er ingen Sne i Dalen, saa Jorden kan godt ses og undersøges nu. Kom naar helst i disse Dage. Fuld Resegodtgørelse som sædvanligt. Kom og prøv Wyoming Vintervej.

Telegram vil naa mig o Wyoming R/Y Co., Clearmont, Wyo. Send Breve til Buffalo, Wyo. HANS ANDERSON.

Danmark

Studenterbøvelsens 25-Aars Jubilæum. København, 10. Okt. I Anledning af, at den kristne Studenterbøvelsens herhjemme i disse Dage fejrer sit 25-Aars-Jubilæum, afholdt „Danmarks kristelige Studenterforbund“ i Aftes i Vor Frue Kirke en Festgudstjeneste, der var særdeles velbesøgt.

Gudstjenesten indledes med en Skrifttale af Stiftsprovst Ulfing ud fra de til en saadan Lejlighed som Tæst fortrinligt egnede Ord af Sl. 116: „Hvorledes skal jeg betale Herren alle hans Beljævinger imod mig? Frelsen's Kalk vil jeg tage og paakalde Herrens Naad“, og derefter holdt Pastor Eduard Weismar Festprædiken.

Prædiken talte med Johs. Ab. 6, 1—2 og Ef. 6, 12—12, som Tæst om den Kamp, som Studenterne for en Mennefsalder siden maatte kæmpe mod „Ondskabens Naadmagter, i det himmelske“, hvis de vil tjene Gud, Ondskabens Naadmagter, som i. Eff. har givet sig Udslag nu i Krigen, der synes med overnaturlig Nødvendighed at gøre Mennefs brutal.

Og Studenterne stod dengang sa ene i den Kamp. København havde gode Præster, men der var for saa til at de kunde tage sig af den enkelte.

Da fandt man sammen i „Akademisk Missionsforening“, man opbevarede de første kristelig-nordiske Studentermøder, og endelig Studenterhjemmets Danneffe, der nu er blevet til „Danmarks kristelige Studenterforbund“.

Og i dette kristne Studenterliv fik vi Rigdomme, som vi aldrig havde tænkt os.

Nu er vi kommet sammen for at takke Gud og den Menighed, som dengang stod bagved og bar Sagen frem i Vn.

Og vi siger nu til jer unge, at I foruden Forættelser fra Gud har Forpligtelser over for hans Menighed, som engang stred for jer, og nu venter, at I skal blive dens Stridsmænd.

Gudstjenesten sluttede med en fællesaltergang med ca. 200 Deltagere.

2. Dag. Eftermiddagsmødet.

Gamle og unge Medlemmer af den kristne Studenterbøvelse i de sidste 25 Aar mødtes i Gaar Eftermiddags kl. 3 i Studenterforbundets Lokaler, hvor Sekretær cand. theol. Carl Lund ledt. Velkommen og udtalte det Duffe, at der maatte blive knyttet en fastere Forbindelse mellem de ældre og de yngre Medlemmer, mellem Menighed og Studenter. Herpaa fik Pastor Hans Koch Ordet for at indlede en Diskussion om: „Studenterbøvelsens — Folket og Menigheden“. Det gamle Ord, som fra Begyndelsen var den kristne Studenterbøvelsens Nettesnor, led faaledes: „Hvorfor er der saa faa studerende, der er afgjorte Kristne? Det er fordi vi, som er Kristne, har gjort saa lidt for at vinde vore Kammerater!“ Dette er stadig Bøvelsens egentlige Maal, at virke blandt Kammeraterne; og der er mange, som ikke vilde være kommet med uden Forbundet. — Men overfor Omverdenen stilles der saadanne Krav til Studenterbøvelsens, at de ikke kan opfyldes ved at det intellektuelle laages til Side. Vi har i alt for høj Grad manglet den principielle Begyndelse i vort Forbund. — Vi kan ogsaa bruge den gamle Bækslinie om Studenterbøvelsens: „Fra Folket vi kommer, til Folket vi gaar.“ Og her er der ogsaa Brug for kristne Personligheder, navnlig drev man vist paa Forretningsselskabets Omraade en kolossal Svindel; det var ikke til at se, hvor de kristne Nationalafkommer blev af. Efter ogsaa at have nævnt Kvindesagen, sluttede Prædiken med at sige for den kristne Studenterbøvelse, at den maatte være under Guds Dvang, saa den drevs af ham som en Paulus og en Luther.

Profesor Amundsen stillede til de mange ældre Medlemmer, som var til Stede, nogle Spørgsmaal, angaaende deres Biv i Studenterbøvelsens og siden i det praktiske

Menighedsarbejde. — Den paafølgende Diskussion kom desuover til overvejende at dreje sig om de specielle Forhold, der opstod, naar unge Præster kom ud til troende Menigheder. I Diskussionen deltog Schack, Bonfild, Legemissionær Grimodt-Møller, Pastor Schmidt, Jaa-borg, Prof. Amundsen, Præsterne Edd. Weismar og Johan Weismar.

Aftenmødet.

Lejlighederne sluttede i Aftes med fælleskælig Samvær i K. S. U. M. s Festsal.

Her indledede Prof. Amundsen med Vn. Bajt. A. Schack talte om Ordet Jubilæum. Cand. theol. Bergmann mindede de unge om, at de var Led i en opadgaende Bøvelse, og Pastor Krogh talte om Studenterhjemmets Stjelse og om Minderne fra denne Kamptid.

Wandt Talerne kan endnu nævnes Dr. med. Svend Vornholt, Prof. Torn og Prof. Harald Weistergaard.

Og da man havde faaet Dispensation for Luffebeitemøderne, kunde man vedblive med Tale og Sang til et godt Stykke ud paa Natten.

Vinterbeljævingen. Med indenrigsministeriel Samtykke har Petroleumseffektaberne d. 12. Okt. for højet Prisen paa Petroleum til 70 Øre pr. Liter til berettiget Forjærdelse for dem, der havde sponseret med deres Mærker under Senfyn til de endnu længere Aftener, der kommer. Det har altsaa disse Mennefs højt for deres Økonomi.

Indenrigsministeriet leger især rigt paa en besynderlig Maade med Befolkningen. En Høn Dag falder en Forordning over den med en Straf, fordi den har holdt sig den foregaaende Forordning efterrettelig. De ødsle præmieres, de spar-sommelige straffes. Og dog — rimeligvis er der ikke Spor af Uvilje, end sige Drilagtighed heri, skønt det virker unægtelig faaledes; det hele beror utvivlsomt alene paa manglende Evne til at beregne og regne med de givne Størrelser, altsaa fort og godt paa Ufnydig-hed om de Sager, der respektive „Autoriteter“ har med at gøre. Hvis der da ikke ogsaa skal tages Senfyn til den Uvilighed, at der, medens der „regnes“, er „forjundet“ Beholdninger, som man troedsa var til Stede.

Det ligger nær at tænke paa Forholdet med Præstortene, som pludselig blev sat ud af Kraft, hvorved de, der haabede at kunne spare sammen til Efteraaret, blev jundt ligesom Jndehaverne af Petroleumseffektortene.

Zmidlertid bliver det nu en dyr Historie at brænde Petroleum, og vi benytter derfor Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at Acetylenlampe-Udvalget i Gaar har meddelt os, at der er blevet betydelig lygere Udgifter for Tilførsler af Carbide.

Et har hidtil tillet os reserveret overfor disse Lamper, da vi fandt det urimeligt at raade nogen til at lube Lamper, saa længe man ikke vidste, om der kunde faas Brænd-selsmateriale til dem.

Nu er der som sagt gode Muligheder, og det vil altsaa kunne betale sig at lube en Lampe. Men — lad os fremsætte dette meget skarpt: man maa tage sig vel i Agt for ikke at komme til at smide sine Penge ud til ingen Nytte. Man maa forlange af den handlende Garanti for, at den Lampe, han sælger, er godkendt af Teknologisk Institut Acetylenlampe-Udvalget.

Disse Lamper fremstilles af 17 forskellige Firmaer til Priser, der varierer fra Kr. 5,75 til Kr. 30,00, altsaa ganske simple Lamper og meget fint udstyrede Lamper, men alle skal de opfyldes de Krav til Sikkerhed, som Ministeriet har forlangt, og Teknologisk Institut har konstateret.

Soldaternes Brødrationer. Under 20. Okt. skrives fra København: Uro i Grevelejren og paa Christiansholm-Fortet. Der har i de sidste Dage været nogen Uro blandt Soldaterne i Grevelejren og enkelte Demonstrationer, som dog næppe har været særlig ondartede. Måske er, at Soldaterne finder Brødrationerne for knappe. Lignende Utifredshed af samme Art har der ogsaa kommet til Orde

blandt Soldaterne paa Christiansholm Fortet ved Slanpenborg.

Naar Ministeriet har modtaget den tjenstlige Jndberetning, vil der blive foretaget en Undersøgelse. Forsvarsministeren udtaler, at saa vidt han kan se, stammer Demonstrationerne i Grevelejren væsentlig fra, at der i udtrakt Grad er blevet ændret Sigtebrød i Stedet for Rugbrød. Rationerne bliver derved lidt mindre, men de fleste Soldater foretrakker det.

Men jeg kunde tænke mig — siger Ministeren — at maaste nogle Soldater efter en Dags særlig angstrengende Vævelse fandt, at der var for lidt Forlag i Sigtebrødet.

Hænger Sagen saaledes sammen, vil man selvfølgelig gaa tilbage til Anvendelsen af rigtigt Rugbrød.

Om der paa andre Punkter ved Forplejningen har været Mangler, ved jeg foreløbig ikke, men den kommende Jndberetning vil antagelig klargøre det.

Paa Spørgsmaalet om Rationens Tilstrækkelighed svarer Ministeren:

Soldaterne faar samme Brødration som ethvert andet Mennefs herhjemme, filmed med Tillagsfort. Dels vil vor Brødforsforsyning næppe tillade en yderligere Udvidelse, dels kan jeg ærligt tale vanskeligt tænke mig, at Soldaterne kan spise mere.

Det er jo muligt, at det hele indskrænket sig til ingen Ting men vi kunde ogsaa tænke os, at Brødrationernes Fordeling ikke er saa retfærdig som den burde være. Vi ved at der ved enkelte Uddelelser er meget rigeligt med Brød, medens andre har for lidt, og at dette stammer fra mangelfuld Kontrol med Fordelingen. Noget lignende kunde jo tænkes.

Enkelte Steder er det meget smaat med Kartofflerne, og saa er Brødrationerne ikke rigelige.

Missionærkonvent i Egtved. Midt i Oktober afholdt ca. 20 af Omegnens Missionærer Konvent i Egtved.

Past. Jørgensen fra Standerup indledede Konventet med Gudstjeneste i Egtved Kirke, og om Aftenen talte Missionærerne Hansen, Krings, Christiansen og Høneberg. Næste Dags Formiddag afholdt Missionærerne privat Møde, og i Løbet af Eftermiddagen og Aften talte Missionærerne Olsen, Jensen, Laur-sen, Poulsen og Holt.

Ligesom Gudstjenesten i Kirken var Møderne i Missionærhuset udmærket besøgt.

Det forberedende Reformationensmøde som den 17. Okt. afholdtes i Viborg Domkirke, havde samlet Domkirken fuldt under alle Mødets tre Afsnit. Talere var: Bisop Poulsen, som havde taget Initiativet ogsaa til dette Møde, og som talte om „Det evangelisk-lutheriske“, Provst Westergaard, der holdt Foredrag om Melanchton, og Kirkehistorikeren, Pastor Jørgensen, der gav en Skildring af Liden for Luther kom.

Viborgs Korforening, ledet af Kantor Svstrup, gængav Uddrag af Weyles Reformationsskæntate.

Brødet.

„Politikens“ har Professor S. Mølgaard, som er Sekretar i Ernæringsraadet, skrevet en Artikel om vore Beholdninger af Brødforn.

Artiklens Henfjgt er at saa „alle alvorligt tænkende Mennefs“ til at spare paa Brødet i den kommende Vinter. Ganske særligt gaar Artiklen ud paa at formaa alle, der udkøber Brød, til ikke i noget Tilfælde at gøre det uden at kræve Brødforn.

Artiklen slutter med følgende Udvalgte Udtalelse:

„Skulde det imidlertid ikke lyf-fes at fremsætte en saadan fornuftig Forslaelse, maa man være klar over, at man stiller Administrationen overfor det uhyggelige Bala-enten at lube Risikoen for, at Beholdningerne slipper op til Foraa-ret, eller ogsaa at nedsette Brødrationerne nu til Efteraaret, for at tvinge Befolkningen til Spar-sommelighed. — Hvad man i saa Fald maa vælge, er vist indlysende for alle.“

Der er ingen Grund til at opholde sig ved, at Professorens særlig venter at finde „alle alvorligt tæn-kende Mennefs“ blandt „Politikens“ Læsere — det er nemlig kun en naturlig Folge af de unaturlige

politiske Forhold, vi for Liden lever under; naar et lille Mindretal faar Regeringsstøtterne i Hænde, kan det vanskeligt undgaa, at det stiger til Svødet; det ser vi saa at sige hver Dag — men derimod synes der at være al mulig Grund til at spørge om, hvad Meningen er med den Trusel, hvormed Professorens Jndlæg slutter.

Naar Sekretæren for Ernæringsraadet selv udtaler, at Regeringen ikke har været i Stand til at faa den hidtilværende Brødfordrning overholdt, og at der af den Grund er Fare for, at vore Beholdninger kan slippe op til Foraa-ret, hvorledes kan han saa tænke sig at hindre denne Ulykke ved at udtale færre Brødforn?

Der kan kun tænkes eet Svår paa dette Spørgsmaal, nemlig, at derved opnaas, at de hæderlige Borgere kommer til at fulde, saa at der kan blive rigeligere til de uheldige, som ikke bryder sig om den løbliche Orden.

Men hvis det er Meningen, skulder Administrationen Jofket en aaben Erklæring om, at den har spillet uhjælpelig Skilt, idet den har været ude af Stand til at faa de Ordninger, den selv har skabt, gennemført.

Den mest nærliggende Folge af Professor Mølgaards Artikel vil sikkert blive, at Folk søger for at skaffe sig alt det Mel, de paa nogen Maade kan faa fat i — med eller uden Brødforn — thi selve Ernæringsraadet's Sekretar har malet Hungerens Spøgelse paa Væggen. Og jelsølgelig vil de styrte til for at lube Bryn i saa store Partier, som de vel kan tænke sig at faa Brug for i det første Aar.

Vi skal derfor tillade os at prøve paa at berolige Publikum med den Forfjring, at det ganske sikkert ikke har nogen som helst Fare.

Hvad det nogen Fare, ildet det nemlig være ganske utilgeligt, om Regeringen ikke øjeblikkelig rationerede ogsaa Brynere og en Mængde andre Jyskevarer, f. Eks. Kartoffler, Koer o. lign. Men dertil har Regeringen som bekendt ikke i mindste Maade gjort Vnne.

Det er derimod en Selvsølge, at hvad man kan faa Mennefs til at spare, vil være givende til paa anden Maade, og det er ikke umuligt, at den uroakkende Artikel i „Politikens“ skal ses under dette Synsvunkt. Men i denne Henseende er Mølgaardens sikkert nogenlunde overflødig overfor „de alvorligt tæn-kende“ paa sin Plads overfor de vjatede og egoistiske.

Vi opfordrer derfor som Profes-sor Mølgaard alle gode Borgere til at spare; men vi tilføjer udtrykkelig, at de behøver ikke at frygte. Det er ingen som helst Grund til at storme Mel- og Brynbutikkerne eller lube sig et Lager af Kartoffler. Alt tyder paa, at der vil blive nok til os alle. Og de mindre alvorligt tænkende vil vi gøre opmærksom paa, at i en Tid, i hvilken man kan finde folks private Vinagre, kan man sikkert ogsaa, naar det gælder, finde deres private Mel-, Bryn- og Kartoffel-lager. De vil altsaa ingen Fordel faa ved at „hamstre“.

Narhuss-Jørgen passerer en Mine. Da Jørgen „Nyborg“ i Søndags paa Turen til Narhus var kommen ud af Kalundborg Fjord, opdagede fil. „Køb. Hfl.“ Mineudviklingsmanden en drivende Mine forude.

Kaptajnen standede straks Mastinen og drejede Skibet. Minen var meget nær.

Der blev straks pebet ud i Skøhytterne, Redningsbaadene blev gjort klar og Kasserne med Redningsbølter aabnede.

Forstrækelsen var naturligvis stor blandt Passagererne, men dermed slap man saa ogsaa dengang. Skibet slap lykkelig og vel fra Minen, og denne drev siden i Land paa Kysten.

Jndre Missions Efteraarsmøde i Skjern

afholdtes Onsdag den 17. Okt. og indledes med en Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Nielsen, Præst, om Eftermiddagen var der Børne-gudstjeneste ved Jndremissionær Axel Nielsen, Esbjerg og Mødet afsluttedes om Aftenen i Missions-huset, hvor Hoffkoleforst. Davidsen, Gæstev, talte.